

FULL DE RUTA 2023-2024

HA COMENÇAT EL NOU EMBAT PER LA INDEPENDÈNCIA - Document

[1. INTRODUCCIÓ](#)

[2. OBJECTIUS ESTRATÈGICS DE L'ASSEMBLEA](#)

[3. DIRECTRIUS POLÍTQUES GENERALS](#)

[4. ÀMBITS DE CONFRONTACIÓ](#)

1. INTRODUCCIÓ

1)

Després del primer procés per la independència del període 2012-2017 l'independentisme ha viscut uns anys de desmobilització i desorientació per diferents motius: el desencís de no fer-se efectiva la independència després del referèndum del Primer d'Octubre, la repressió desfermada per part d'Espanya, la incapacitat de la classe política per traduir una majoria absoluta en escons i del 52% en vots al Parlament en una estratègia eficaç, els pactes a banda i banda amb partits del 155 i el Govern espanyol o la pròpia desmobilització forçada per la pandèmia.

2)

Malgrat aquest context advers, on s'ha volgut domesticar i desmobilitzar l'independentisme, l'Assemblea Nacional Catalana ha continuat actuant fent allò que sovint és més difícil, mantenint la coherència en la defensa de l'única estratègia possible per constituir la República Catalana: la via democràtica unilateral. I ho ha fet analitzant els errors del primer procés per posar les bases per a una represa més sòlida. Avui sabem que la mobilització ha de ser sostinguda en el moment de fer-se efectiva la Declaració d'Independència i que requerirà d'una preparació i de la creació d'unes condicions favorables a la ruptura per part del moviment civil independentista. També sabem que necessitem una classe política determinada, preparada i absolutament compromesa amb el manteniment i desplegament de la República Catalana un cop proclamada.

3)

Aquest camí de coherència per part de l'Assemblea i el moviment civil independentista és el que ha permès que la desmobilització i desorientació no hagi estat total, i així avui s'albira la represa del moviment independentista. El gran èxit de la manifestació del passat 11 de Setembre, malgrat la presidència de la Generalitat cridant a la no participació; la important mobilització del 6 de desembre davant el delictes de desordres públics agreujats pactat entre els governs català i espanyol; la multitudinària protesta davant la cimera francoespanyola el gener d'enguany, i la recent Conferència Nacional del Moviment Civil Independentista ens permeten constatar la represa del moviment en la conformació del que ha de ser el segon embat per la independència, que just ha començat.

4)

Aquest nou embat per la independència té tres fronts de lluita on es desenvolupa i en els quals l'Assemblea està determinada a intervenir-hi, liderant on calgui per superar les mancances del

passat: el front civil, el front institucional i el front internacional.

5)

En el front civil plantejarem el Pacte Nacional del Moviment Civil per la Independència com a instrument d'anàlisi, creació de sinergies i d'actuacions en l'àmbit de la mobilització, així com la consecució de nous espais de poder civil per a l'independentisme →(des del sindicalisme a les cambres de comerç i l'empresariat). En el front institucional volem que l'independentisme unilateral recuperi el lideratge a les institucions i ens plantejarem noves iniciatives com la llista cívica per aixecar la declaració d'independència. En el front internacional continuarem amb la tasca de projectar la realitat nacional catalana i la lluita independentista i de denunciar les actuacions antidemocràtiques dels estats espanyol i francès, cercant suports i complicitats per a la causa catalana.

6)

L'Assemblea ha començat una nova etapa marcada per la voluntat d'avançar i de liderar, superant l'actitud tradicional de qui ha demostrat que no vol fer ni una cosa ni l'altra. Una Assemblea que no defuig el conflicte ni la responsabilitat, sinó que l'afronta amb determinació i voluntat de victòria; amb el convenciment que és l'única manera de créixer i d'activar nous suports i complicitats per, ara sí, aconseguir la independència nacional, culminant aquest nou embat durant el procés de les eleccions al Parlament de Catalunya, previstes per al proper 2025.

2. OBJECTIUS ESTRATÈGICS DE L'ASSEMBLEA

7)

Els objectius estratègics ens ajuden a organitzar i desenvolupar la nostra acció al servei de l'objectiu de la independència i a preparar les condicions per fer-la efectiva. Es desenvolupen en tres fronts: civil, institucional i internacional.

2.1. Front civil: Liderar i consolidar el moviment civil independentista.

8)

La societat civil la conformen les persones a títol individual i les organitzacions civils. El moviment civil independentista és l'espai civil d'activitat independentista no enquadrat en partits i que treballa des de fora de les institucions per avançar cap a la independència.

9)

El moviment civil independentista és qui ha d'organitzar la confrontació valenta a l'opressió d'Espanya i França, mitjançant totes les formes de lluita activa i no violenta, amb la determinació de guanyar-la. És aquest plantar cara amb valentia i determinació la base del creixement del suport social a la independència. Ser referents d'honestedat i valentia és l'única opció que té l'independentisme per continuar sent majoritari i guanyar suport social.

10)

El treball en xarxa té l'objectiu de vertebrar i empoderar el moviment civil independentista i al mateix temps promoure que la societat civil s'organitzi.

11)

Treballar en xarxa no vol dir renunciar a prendre la iniciativa ni rebaixar els plantejaments propis per aconseguir més unitat o suport de més grups, vol dir trobar punts en comú amb altres actors del moviment i enfortir-nos mútuament.

12)

L'Assemblea ha organitzat la primera Conferència del Moviment Civil Independentista amb l'objectiu que totes les entitats puguin aportar propostes en relació als següents objectius prioritaris:

13)

- La necessitat que la independència torni al centre del debat social i polític i pugui guanyar noves adhesions.

14)

- Que es percebi com a necessària i viable la culminació de la independència de Catalunya en un futur immediat, sense veure's mai més aplaçada sine die.

15)

- Desenvolupar una dinàmica de mobilitzacions que incrementin la pressió social i política per fer efectiva la declaració d'independència. En cas que la República Catalana no hagi estat proclamada, defensada i exercida pel govern actual durant aquesta legislatura, aquestes accions hauran de tenir el seu punt culminant al voltant de les properes eleccions al Parlament per poder-les convertir en un veritable plebiscit sobre la independència.

16)

- Reforçar els espais de poder civil liderats per l'independentisme i guanyar-ne de nous en l'àmbit sindical, empresarial, universitari i educatiu, social, etc.

17)

A partir de les aportacions fetes en la Conferència Nacional del Moviment Civil Independentista ens proposem:

18)

- Recollir i fer arribar les aportacions fetes en la Conferència a totes les entitats que conformen el moviment civil per la independència.

19)

- Treballar sobre les aportacions que generin més consens per tal que puguin esdevenir la base d'un pacte nacional del moviment civil per la independència.

20)

- El pacte ha de ser la xarxa que vertebrí el moviment civil per la independència, una eina decisiva per la nostra finalitat comuna, per trobar sinergies, avançar i actuar conjuntament sense renunciar als plantejaments de cada entitat.

21)

L'Assemblea ha de continuar liderant i essent exemple amb el seu treball diari pel moviment civil per la independència i en aquest sentit cal:

22)

- Actualitzar l'argumentari en favor de la independència en un format que es pot inspirar en el que ha estat el "Llibre Blanc" sobre la independència a Escòcia, per socialitzar-lo arreu del país de la manera més clara, concisa i entenedora. Fer de la independència un discurs en positiu. Difondre els valors inclusius, socials i democràtics de la nova República Catalana a través de campanyes i mobilitzacions.

23)

- Ser capaços de desenvolupar accions i mobilitzacions, utilitzant quan calgui la desobediència i la lluita activa no violenta, reaccionant ràpidament davant qualsevol agressió de l'Estat a la realitat nacional catalana i al benestar dels seus ciutadans.

24)

- Ampliar la implicació de sectors socials en el si de l'Assemblea perquè s'hi reflecteixi adequadament el seu pes social: prioritàriament joves i nous catalans; així com col·laborar amb organitzacions independentistes formades per joves i/o nous catalans per tal que puguin créixer i col·laborin amb les assemblees sectorials i de joves.

2.2. Front institucional: Impulsar l'independentisme unilateral per fer efectiva la Declaració d'Independència.

25)

En el front institucional ens marquem els següents objectius prioritaris:

26)

- Al Parlament de Catalunya, la urgència d'aixecar i fer efectiva la Declaració d'Independència.

27)

- A les institucions internacionals, a Espanya, Europa i al món, i mentre la independència no sigui una realitat, reflectir la realitat nacional catalana, internacionalitzar la lluita per la independència i evidenciar les mancances democràtiques de l'Estat espanyol.

28)

Al Parlament de Catalunya, la fita d'haver assolit el 52% dels vots a les eleccions de 2021 s'ha malbaratat. D'un govern format o amb suport de forces en principi independentistes (ERC, Junts i CUP), hem passat a un govern amb components pseudofederalistes espanyols i de gestió autonomista. De l'elecció d'un president que es va comprometre a culminar el procés d'independència hem passat a l'intent d'enterrament del procés, amb els reiterats pactes amb el PSC-PSOE per part d'ERC, Junts i CUP (pactes pressupostaris al Parlament català i espanyol d'alguns, com a ens provincials i locals d'altres).

29)

Les successives victòries electorals de l'independentisme -inclosa la del 14-F de 2021 per un 52% dels sufragis- han quedat en paper mullat per les dinàmiques autonomistes i d'estabilització de l'estat que la major part dels partits sobiranistes i independentistes duen a terme.

30)

Igualment a l'Estat espanyol, l'independentisme majoritari pacta sense escrúpols amb el Govern espanyol que reivindica la repressió i que es vanta que és capaç d'incrementar-la amb projectes com la introducció del delictes de desordres públics agreujats i l'espionatge a l'independentisme.

31)

Tota aquesta mostra de prioritització dels interessos de partit i les quotes de poder, el sotmetiment a la lògica de la por i la repressió, i les dinàmiques estabilitzadores de l'Estat, només s'explica per l'insuficient empoderament de la ciutadania davant uns representants polítics actuals que creuen que el nostre és un vot captiu i que tenen el marge suficient per no respectar la voluntat dels seus electors. Ens hem deixat condicionar pel vot útil als partits presents a les institucions.

32)

En el període 2012-2017 l'Assemblea va pressionar els partits amb dinàmiques de mobilització. Tot i que aquesta pressió va servir per assolir la fita del referèndum de l'1 d'Octubre del 2017, no va servir ni per evitar la suspensió de la Declaració d'Independència (DI) del 10 d'octubre ni per fer efectiva i desplegar la DI del 27 d'octubre. Així, aquell mes d'octubre ja es van poder intuir les limitacions de la mobilització com a forma de pressió. I amb l'avenç de la repressió aquestes limitacions s'han convertit en bloquejos.

33)

El vot captiu, la no alternativa, juntament amb la repressió que ha caigut com una llosa sobre els polítics que no van voler o no van ser capaços de culminar la independència el 2017 i que continuen liderant els respectius partits polítics, han impedit a la mobilització la capacitat de pressionar i fer moure els partits per fer efectiva la DI.

34)

Portem més de cinc anys des de l'octubre del 2017 i la pota institucional continua fallant, calen, per tant, mesures diferents que complementin la mobilització que per si sola no és capaç de pressionar els partits eficaçment. És més, per garantir l'honestedat del moviment i la seva connexió amb la ciutadania, cal tenir la capacitat de crear un instrument per fer possible l'objectiu prioritari de fer la independència i que superi la necessitat de pressionar els partits.

35)

Que l'Assemblea esdevingui un partit i es presenti a les eleccions no és una opció. Però des d'aquest moment ens plantegem l'impuls d'una llista cívica (LC) independent de partits, per defensar la voluntat dels electors independentistes a les properes eleccions al Parlament de Catalunya i fer la independència. Caldrà determinar els mecanismes democràtics necessaris per a la composició de la llista cívica i, en qualsevol cas, haurà de ser ratificada pels socis en una consulta que caldrà celebrar uns mesos abans de la convocatòria de les properes eleccions al Parlament de Catalunya.

36)

Creiem adequat detallar els principis a partir dels quals es formarà la llista cívica, en el cas que els socis decideixin el seu impuls.

37)

- Tindrà com a objectiu prioritari aixecar la Declaració d'Independència, fer-la efectiva i mantenir-la, tot consolidant la República Catalana. La LC ha de tenir vocació majoritària per tal de poder liderar i culminar el mandat democràtic.

38)

- En cas de no assolir-se aquesta finalitat, la LC no donarà suport a cap més opció que no sigui fer efectiva la DI atès que dins el marc autonòmic s'ha demostrat la inviabilitat d'avançar. Fins i tot si això comporta noves eleccions al Parlament de Catalunya, ja que no s'acceptarà per més temps que els qui s'anomenen independentistes continuïn bloquejant la independència mentre gestionen l'autonomia.

39)

- Ha de ser capaç de recollir el vot majoritari de l'independentisme i també el de l'abstenció, tot reforçant i ampliant la majoria independentista al Parlament.

40)

- Ha de poder ser compatible en cercar la unitat de l'independentisme. No es presentarà com un element de fragmentació sinó com a instrument per a forçar una unitat estratègica coherent posterior a les eleccions. Tindrà el compromís de desaparèixer quan s'assoleixin els objectius esmentats.

41)

- Ha de representar la transversalitat del país: dones, homes, joves, treballadors, empresaris... tot presentant un model bàsic de país que sigui atractiu per a la gran majoria de la societat catalana.

42)

- Es presentarà en forma d'agrupació d'electors, limitada en el temps, formada per ciutadans independents de les direccions dels partits, amb processos participatius d'elecció i decisió, capaç d'atraure també pel model de regeneració democràtica que representarà.

43)

- Han d'haver-hi mecanismes de control i fiscalització. Per això es demanarà a les persones que en formin part compromisos amb la DI i el model bàsic de país i la signatura d'un codi ètic.

44)

S'ha acabat que la manca de respecte a la voluntat dels electors els surti de franc a l'actual status quo. Haurem de fer un ús intel·ligent del nostre vot, adaptant-lo als diferents processos electorals.

45)

A les eleccions espanyoles, s'hi pot intervenir també en clau independentista. Així proposem que els partits que es defineixen com a independentistes es presentin amb una candidatura unitària o amb un acord d'unitat d'acció d'acord amb els següents principis: que tinguin per objectiu bloquejar el funcionament del Congrés espanyol i de votar en contra de qualsevol govern espanyol. Aquest bloqueig ha de servir per denunciar en l'àmbit internacional la manca de respecte de l'Estat espanyol cap al dret a l'autodeterminació, cap a la realitat nacional i social dels Països Catalans i la persecució política de l'independentisme.

46)

Si una vegada més aquesta unitat no es conforma i els interessos de partit s'imposen als de representar unitàriament l'independentisme, l'Assemblea es plantejarà un vot nul polític a les eleccions espanyoles amb la papereta del vot sí a la independència del Primer d'Octubre.

47)

Aquesta acció, arribat el cas, servirà dins el marc nacional per denunciar l'interès partidista imperant i per reafirmar la voluntat d'independència, i en el marc internacional, per denunciar la manca de respecte de l'Estat espanyol cap al dret a l'autodeterminació, cap a la realitat nacional i social dels Països Catalans i la persecució política de l'independentisme.

48)

A les eleccions europees l'Assemblea també proposa una llista unitària de l'independentisme o una unitat d'acció independentista d'acord amb els següents principis: que sigui capaç de defensar i reflectir la realitat nacional catalana a les institucions europees i de continuar fent front a la repressió espanyola en l'àmbit internacional. Aquesta unitat ha de ser capaç d'internacionalitzar la tasca de l'independentisme i evidenciar les mancances democràtiques de l'Estat espanyol.

2.3. Front internacional: Difondre la causa catalana al món.

49)

La percepció de la causa catalana i de la nostra lluita a l'exterior va en gran part a remolc de la situació interna. Un context on el conflicte polític s'afronta amb determinació, facilita la seva internacionalització i la cerca de suports, mentre que un context com l'actual on el conflicte s'intenta amagar darrere imaginàries taules de diàleg i pactes amb el Govern espanyol de torn, el fa menys distingible i se n'afebleix la seva capacitat d'incidència en àmbit internacional.

50)

Malgrat això, l'Assemblea ha de continuar treballant per difondre informació sobre un conflicte que els adversaris venen com a solucionat, i contradir la imatge de pacificació que es manifesta també des de les institucions catalanes. Per obtenir reconeixements futurs per a la República Catalana s'ha de forçar el desenvolupament de la regulació internacional sobre l'autodeterminació dels pobles, valorar tot allò que la República Catalana té per oferir pel que fa a interessos geopolítics, tant a Europa com molt més enllà, i contribuir a desgastar la imatge de l'estat opressor, denunciant les vulneracions de drets comeses, com per exemple el Catalan Gate, la repressió judicial, etc.

51)

Objectius operatius

52)

- Donar suport a les assemblees exteriors en tota la tasca de lobby, advocacia i difusió de la causa catalana en els seus respectius àmbits d'acció.

53)

- Intensificar la col·laboració amb els altres membres d'UNPO per intercanviar models de bones pràctiques i incidir en aquells organismes on es plantegen les qüestions internacionals com el

dret dels pobles a l'autodeterminació.

54)

- Ampliar l'àmbit d'acció més enllà de la Unió Europea en el marc institucional i polític i establir nous vincles de cooperació i complicitats amb altres pobles que lluiten per l'alliberament nacional, així com obrir nous fronts de desestabilització de l'Estat espanyol.

55)

- Establir contactes amb premsa i altres actius informatius per contrarestar notícies falses sobre la causa catalana i augmentar la presència internacional d'un discurs atractiu i de força en la lluita per la independència.

56)

- Exportar i defensar els casos de repressió i espionatge a institucions, organismes i tribunals internacionals.

57)

- Col·laborar i generar sinergies amb altres actors independentistes fora de territori, com el CdR (Consell de la República).

3. DIRECTRIUS POLÍTIQUES GENERALS

3.1. Països Catalans, Dignitat nacional i memòria històrica.

58)

Som una nació, i com a nació ocupada i oprimida durant segles, exigim la restitució dels drets històrics conculcats, per justícia, dignitat i supervivència nacional. A partir de la pèrdua de les llibertats i drets per la força de les armes, l'any 1714, cada generació de catalans té els seus represaliats.

59)

La repressió no comença el 2017. Hem patit aquests segles d'ocupació i la repressió continuada amb onades de més intensitat repressiva. Actualment, romanen vives fins a tres generacions de persones represaliades: la del franquisme, la de la tercera restauració borbònica i la del primer procés d'independència de Catalunya.

60)

Dins dels estats espanyol i francès, som una nació minoritzada, assetjada i amenaçada. Podem dir que la nació catalana està colonitzada, en un sentit modern del terme, perquè porta més de 300 anys patint un procés d'assimilació nacional forçosa en els diversos aspectes: econòmic, jurídic, lingüístic, cultural, polític i militar.

61)

Aquesta situació cada cop és més greu i en termes econòmics ens trobem amb unes balances fiscals desfavorables, els jutges estan augmentant el seu intervencionisme polític activant causes contra l'independentisme i els moviments polítics independentistes. El nombre d'encausats ha pujat a nivells desmesurats. La llengua està patint atacs sistemàtics i cada cop més potents, atacs directes a

l'estat de llengua pròpia, ergo vehicular, en el nostre sistema educatiu.

62)

Com a ciutadans europeus reclamem i exigim que la Unió Europa i el Consell d'Europa reconegui els nostres drets com a nació i ens protegeixi dels estats que els vulneren.

63)

Aquestes accions de reconeixement de Catalunya com a subjecte polític, que ha patit i continua patint atacs als seus drets i més concretament els seus ciutadans independentistes, ha portat a l'Assemblea a personar-se com acusació en el cas Pegasus, davant d'Europa i les Nacions Unides. Línia de treball que hem de seguir amb més força, si cal. El fet que l'Assemblea tingui un paper destacat a l'UNPO ens dona visibilitat i ens proporciona les eines que necessitem com a actors polítics dins el panorama europeu. Hem de posar-ho en valor i explorar al màxim les possibilitats que ens dona.

64)

El nostre marc nacional són els Països Catalans, reconeixent que cada territori té les seves pròpies dinàmiques. I compartim la lluita per la dignitat i l'alliberament d'altres pobles.

65)

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

66)

- Enfortir la relació amb els pobles de parla catalana. Participar i col·laborar amb els països de parla catalana com estem fent, explorant noves vies de col·laboració.
Donar suport als agermanament entre municipis dels diferents territoris de parla catalana.

67)

- Col·laborar en les diferents diades dels Països Catalans.

68)

- Donar a conèixer intel·lectuals d'arreu dels Països Catalans implicats en la causa independentista.

69)

- Entenem la diada de Sant Joan com la Diada anual dels Països Catalans.

70)

- Seguir treballant en el marc de la Confederació d'Entitats Sobiranistes dels Països Catalans.

71)

- L'Assemblea sempre ha mostrat una gran capacitat organitzativa de la nació catalana. En la lluita compartida per a l'alliberament nacional amb altres nacions cal explorar sentit vies de col·laboració.

72)

- Unim-nos a la commemoració de les independències de les antigues colònies espanyoles i d'altres nacions organitzades per les comunitats dels nous catalans que provenen d'aquests països. Hem de comunicar més i millor a les persones procedents d'altres àrees geogràfiques del món per sumar a la causa independentista, i trobar amb elles els punts comuns amb el seu passat colonial d'opressió.

73)

- Aprofitar el lideratge internacional de l'ANC dins l'UNPO en la lluita d'altres nacions en el seu procés d'alliberament, per donar visibilitat a la nostra causa i la de la resta de nacions oprimides i ocupades.

3.2. Compromís amb el mandat del Primer d'Octubre

74)

El resultat del referèndum del Primer d'Octubre és legítim i s'ha d'implementar. Els càrrecs electes estan obligats a fer efectiu el mandat del poble. Per això s'ha d'impulsar l'elecció de càrrecs compromesos amb el mandat de la voluntat popular, no amb les polítiques partidistes.

75)

Les lleis del Referèndum i de Transitorietat Jurídica i la Declaració d'Independència són vigents i constitueixen les bases de la legalitat republicana. Entenem el Primer d'Octubre com la fita fundacional de la República Catalana.

76)

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

77)

- Fer actes de reivindicació del Primer d'Octubre com a legitimador de la voluntat popular

78)

- Denunciar la política autonomista de rendició nacional dels qui ocupen les nostres institucions.

79)

- Mostrar la necessitat de tenir les institucions compromeses amb l'efectivitat dels mandats de la ciutadania expressada a les urnes i amb la mobilització sostinguda.

80)

- Completar el camí iniciat amb la Conferència Nacional del Moviment Civil Independentista, promovent el Pacte Nacional del Moviment Civil per la Independència, punt clau per trobar una estratègia comuna amb l'objectiu de fer efectiva la independència de Catalunya.

3.3. Estratègia de confrontació

81)

La confrontació, entesa com totes aquelles accions adreçades a socavar els pilars de l'Estat i fer que Catalunya esdevingui ingovernable per a l'Estat espanyol i per als governs de la Generalitat amb voluntat autonomista, és l'eina a l'abast de la societat civil que contribueix a fer inevitable la independència.

82)

La lluita activa no violenta ens guia en les mobilitzacions, que són un dels mitjans que tenim com a poble per aconseguir el nostre objectiu.

83)

Les nostres eines són: la mobilització sostinguda del moviment civil independentista, la protesta, la desobediència civil, la no col·laboració i, sobretot, la creació de noves alternatives, que han d'empènyer l'acció efectiva i definitiva per a la consecució d'un estat lliure.

84)

Que la lluita no sigui violenta no vol dir que no hagi de tenir força i capacitat d'arribar a tothom. Ha de ser contundent, sostinguda i eficaç.

85)

S'ha de sorprendre, captar l'atenció dels mitjans de comunicació i produir reaccions. Continuarem enfortint el coneixement i la pràctica d'aquesta estratègia de lluita entre les nostres bases.

86)

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

87)

- Mobilitzacions massives reivindicatives.

88)

- Denunciar, rebutjar i respondre a les intromissions espanyoles de caràcter propagandístic com les visites monàrquiques, esdeveniments esportius i d'altres actes semblants que intenten normalitzar l'ocupació espanyola del territori nacional.

89)

- Pensar i desenvolupar accions de lluita activa no violenta i confrontació utilitzant tots els mecanismes que ens apropin a aconseguir el nostre objectiu: ser un estat.

4. ÀMBITS DE CONFRONTACIÓ

4.1. Llengua i sobirania.

90)

La independència és un objectiu nacional, i la independència nacional s'entén com a condició de possibilitat de la restitució i la justícia lingüístiques per al poble que s'allibera.

91)

En casos com el català, la llengua constitueix una de les més importants línies de confrontació amb la política de l'estat dominador, i l'àmbit en què la seva veritable cara es posa més clarament de manifest.

92)

Autodeterminació lingüística: cal que actuem lingüísticament com si ja fóssim plenament sobirans. Fent-ho així, ens confrontarem activament amb l'estat i l'encararem amb les seves contradiccions.

93)

La lluita per la llengua cohesiona i nacionalitza la comunitat que la sosté i la reforça de cara a la reivindicació de la sobirania política.

94)

Ens cal un discurs lingüístic que defugui justificacions, identifiqui Catalunya amb la seva llengua (no hi haurà independència sense el català) i defensi el dret dels catalans sobre el principi de la justícia lingüística. Sense un discurs fort i ben fonamentat, tota lluita cau fàcilment en la pusil·lanimitat.

4.2. Justícia lingüística i defensa de la llengua.

95)

Sense la llengua, Catalunya desapareixeria com a nació. Atès que som un país ocupat, en parlar català ens proclamem homes i dones lliures.

96)

L'escola catalana, tant pel que fa a la llengua com als continguts i l'educació són essencials per garantir la cohesió social.

97)

L'Estat espanyol ens ataca per allò que som i ho fa en allò que ens defineix. Per això la dignificació i l'extensió de l'ús de la llengua catalana ha esdevingut una actitud revolucionària.

98)

Entenem el català com a llengua comuna entorn de dos aspectes: «tothom» (vinculada a tota la ciutadania, vingui d'on vingui) i «llengua» (vinculada a la definició de la nació catalana). Són dos elements que comencen per camins diferents i que acaben convergint.

99)

Hem passat a una nova etapa, a un nou embat, i això implica la necessitat d'una renovació ideològica: el discurs basat en la idea de «justícia lingüística» i en la necessitat d'una política lingüística transversal que assumeixi i planifiqui un conflicte lingüístic inevitable.

100)

Així, per part de la llengua es pateix una discriminació, i tenim el dret d'alliberar-nos-en (és el dret del poble de Catalunya, és a dir, és una qüestió de justícia lingüística (que vol dir tenir tots els drets lingüístics a Catalunya). Aquest alliberament es connecta amb altres tipus d'alliberaments (socials, de gènere...).

101)

El discurs nacional pivota sobre la llengua, que és l'element més definidor de la nació catalana. Això generarà conflicte, però permetrà empoderar-nos com a nacionalment catalanes i catalans. Quant a la part d'implicar tota la ciutadania «tothom», el moviment civil ha de liderar el procés i les institucions han de donar-li suport. El tema social lliga amb el tema nacional, i per això la interlocució en l'àmbit social cal fer-la en català (sigui aquesta interlocució en forma de lluita o de «seducció»).

102)

L'Assemblea donarà suport i participarà dels actes, mobilitzacions i accions en defensa de la llengua. A més, treballarà conjuntament amb totes les entitats de defensa del català existents, aplicant el principi de treball en xarxa.

103)

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

104)

- Tolerància social zero davant de qualsevol agressió a la llengua, vingui d'on vingui.

105)

- Campanya per denunciar la minorització lingüística de base política que pateix el català.

106)

- El català a l'escola: defensem la immersió lingüística com a model d'èxit i de cohesió social, sempre que es garanteixi la seva aplicació.

107)

- El català a la universitat: defensar i consolidar el protagonisme del català a les universitats i centres de recerca, fent pressió als responsables directes de la política universitària a diferents nivells.

108)

- Defensar i promoure l'ús del català arreu: administració de justícia, gestió administrativa, laboral, empresarial...

109)

- Defensar la unitat de la llengua a la comunitat lingüística i nacional.

110)

- Promoure i donar suport a iniciatives promogudes per entitats que tinguin com a eix la defensa i promoció del català.

111)

- Fomentar i afavorir la creació de contingut en català en tots els àmbits, especialment en plataformes digitals, donant ressò i difonent totes les iniciatives en aquest sentit.

112)

- Treballar per tal que l'aprenentatge i l'ús de la llengua catalana siguin els mòbils per al

coneixement i estimació del nostre país.

113)

- Exigir al nostre govern i institucions fomentar i defensar l'ús de la nostra llengua i controlar el compliment de les lleis existents, en tots els àmbits d'ús de la llengua.

114)

- Fiscalitzar l'acció del Govern i de l'Administració en matèria de política lingüística (educativa, per sectors, etc.).

4.3 Construcció i defensa de la sobirania nacional.

115)

Els Països Catalans són una realitat nacional que es construeix en conflicte amb un altre procés de nacionalització que té lloc al mateix territori i en un sentit contrari.

116)

Aquest procés antagònic és el predominant perquè té les eines de poder de l'Estat, la qual cosa fa que el projecte de nacionalització dels Països Catalans estigui ple de llacunes i ambigüitats.

117)

El país es troba en un marc de subordinació política sostinguda que alimenta injustícies concretes que no se solen veure perquè el marc general les emblanqueix. Les relacions de desigualtat són relacions de poder i sovint d'abús, tant si es tracta de comunitats lingüístiques i nacionals, com de classe social, de gènere o d'ètnia.

118)

Construïm i impulsem la sobirania en tots els sectors possibles, en el sentit de desconexió i no dependència dels poders polítics, econòmics o de l'administració de l'Estat espanyol, per tal que, quan es faci efectiva la proclamació de la República de Catalunya, les condicions siguin les més favorables possibles.

119)

La sobirania ha de reflectir un caràcter eminentment nacional, de tipus sostenible, ecològic, feminista, tecnològic, que respecta la diversitat lingüística i cultural. En aquest darrer cas, l'objectiu principal és capgirar la situació de substitució lingüística en què es troba la llengua catalana, sens perjudici de la protecció envers altres varietats lingüístiques.

120)

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

121)

- Donar continuïtat a la campanya Eines de País: cal que assolim càrrecs de responsabilitat en tots els sectors possibles: cambres de comerç, sindicats, associacions empresarials, organitzacions juvenils, col·legis professionals, universitats, associacions, coordinadores o federacions de tota mena. Ajudarem a reforçar i a incrementar les afiliacions als sindicats de

treballadors i a les associacions d'estudiants independentistes.

122)

- Donar continuïtat a les campanyes de “Consum de Proximitat” i “Prop de Casa”, que pretenen impulsar el consum i la producció de proximitat enfront del gran poder de les empreses de l'IBEX35.

123)

- Donar continuïtat a la campanya “Sobirania Fiscal: Jo pago a Catalunya”, pensada per ser activa fins al moment de la proclamació de la República Catalana (tot el que s'hagi avançat ajudarà al finançament necessari per a la consolidació de la ruptura amb l'Estat espanyol).

124)

- Impulsarem la campanya de “Sobirania Energètica”: promourem el consum d'energies sostenibles i de proximitat.

125)

- Impulsarem la contractació pública nacional: incentivarem la contractació d'empreses catalanes a les diferents administracions de Catalunya, d'acord amb els criteris de proximitat i sostenibilitat que això suposa.

126)

- Impulsar campanyes des de l'àmbit de les assemblees sectorials.

127)

- Farem una campanya de sensibilització i empoderament de la ciutadania perquè exerceixi la seva sobirania nacional (fiscal, energètica, digital...) en el dia a dia.

128)

- Impulsarem i contribuïrem a la creació de la república digital.

4.4 Lluita per la justícia social.

129)

La independència és l'únic camí per fer realitat la justícia social. Espanya està dominada per una oligarquia parasitària, totalitària i supremacista, contrària a fer front a la necessària transformació econòmica i social requerida en l'era de la post humanitat.

130)

Un país no és lliure si les persones que hi viuen no són lliures. Sense condicions de vida dignes no hi ha llibertat. La independència és l'única oportunitat per viure en veritable llibertat. Sense la independència les institucions catalanes no poden assumir autèntiques polítiques públiques nacionals en favor de tots els ciutadans i ciutadanes i, en especial, que combatin i solucionin d'arrel la greu situació socioeconòmica de les persones més vulnerables de la societat catalana.

131)

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

132)

- Donar continuïtat i suport a la Taula Social, que treballa per la justícia social des d'una perspectiva nacional amb diferents entitats i organitzacions.

4.5 Solidaritat i front comú contra la repressió.

133)

Som davant d'una causa general contra l'independentisme que requereix una resposta política conjunta dels partits polítics i la societat civil amb l'estratègia de provocar l'efecte bumerang contra l'estat opressor.

134)

Per altre banda, hem d'abandonar l'actitud victimista davant la repressió i treballar en el desenvolupament dels mecanismes noviolents per a desactivar-la.

135)

Accions que desenvoluparem i concretarem amb objectius operatius:

136)

- Participar i potenciar el Front Comú en contra de la Repressió creat en el marc de la Conferència Nacional Antirepressiva (Girona 2/10/21) amb l'objectiu de trobar una estratègia conjunta per convertir la repressió en una eina política per aconseguir la independència.

137)

- Continuar l'acció jurídica ofensiva en defensa dels drets civils i polítics de la ciutadania de la nació catalana, el primer dels quals és el dret d'autodeterminació, i en concret:

138)

- Continuar l'acció com a acusació popular a la causa judicial de la violència policial del Primer d'Octubre.

139)

- Continuar impugnant les violacions del dret de reunió, d'associació i de llibertat d'expressió, recursos davant de prohibicions de manifestacions, multes, etc.

140)

- Continuar l'acció jurídica ofensiva contra l'Estat espanyol en les institucions europees i organismes jurisdiccionals internacionals.

141)

- Comunicar tota l'acció antirepressiva de l'Assemblea en el web específic <https://repressio.assemblea.cat>.

142)

- Estar sempre al costat dels represaliats, amb presència activa a totes les manifestacions, concentracions, judicis... I donant suport jurídic quan calgui.

143)

- Donar cobertura a futures persones represaliades per actes de no cooperació.

446_ESBORRANY